

Med frejdig hu

Den træ - nger ud til hvert et sted, den hår - de strid her -

4 hjem - me, og den, som ej vil væ - re med, får svært ved sig at

8 gem - me; men vi vil ger - ne ta' vor tørn, så snart vi tør os

12 mel - de, og få vor plads blandt ti - dens børn og ik - ke blandt dens træl - le.

1. Den trænger ud til hvert et sted,
den hårde strid herhjemme,
og den, som ej vil være med,
får svært ved sig at gemme;
men vi vil gerne ta' vor tørn,
så snart vi tør os melde,
og få vor plads blandt tidens børn
og ikke blandt dens trælle.

2. Vi søger ej at finde svar
til hundene, som glamme,
men finde først, hvad kraft vi har
for ej at stå til skamme;
det gælder, om vi hjælpes til
at se med egne øjne
og ret forstå, hvad tiden vil,
men ikke tro dens løgne.

3. Vi véd det godt, vi lidet véd,
og højere vi stunder,
men vil ej rive himlen ned,
kun bygge fast derunder;
vi la'r os ej af dagens vé
vort gode håb betage,
og aldrig friste til at se
på livet som en plage.

4. Vi tror, at han, som os det gav,
har altid godt i sinde,
med ringe kår og store krav
des mer det har at vinde;
vi tror, om stormen raser vildt,
skal ej vi la' os skræmme,
nej, ingen ærlig kamp er spildt,
der står for livets fremme.

5. Og denne tro vi slipper ej,
mens vi mod kampen stævne,
i den vi bryder os vor vej
og øver hver en evne,
og den vi trolig med os bær',
når læretiden slutter,
for så til Danmarks folkehær
at støde som rekrutter.

6. Den hær vil ikke blod og sår,
hvor krigens lurker gjalde
men nyfødt fred i friheds vår
med lige ret for alle,
og den vil sindig fremad gå
og ej fra kampen træde,
før selv den mindste af de små
får del i livets glæde.

Jens Christian Hostrup